

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 737

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 28 iulie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
171. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru aprobarea transmiterii unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații SRPA 14 Bordei Verde din județul Brăila, în proprietatea acestei organizații	2-4
172. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru aprobarea transmiterii unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Belcinu din județul Dolj, în proprietatea acestei organizații	4-5
1.015. — Ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației nr. 60/2021 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului tehnic permanent pentru construcții	5-7
3.214/1.379. — Ordin al ministrului culturii și al ministrului sănătății pentru modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului culturii și al ministrului sănătății nr. 3.245/1.805/2020 privind măsurile pentru prevenirea contaminării cu noul coronavirus SARS-CoV-2 și pentru asigurarea desfășurării activităților în condiții de siguranță sanitară în domeniul culturii	7-8
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 49 din 9 iunie 2021 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)	9-16

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea transmiterii unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații SRPA 14 Bordei Verde din județul Brăila, în proprietatea acestei organizații

Luând în considerare Referatul de aprobare nr. 292.837 din 16.07.2021 al Direcției Îmbunătățiri funciare și fond funciar, în baza prevederilor art. 27 alin. (1) și (4) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații SRPA 14 Bordei Verde din județul Brăila, în proprietatea acestei organizații, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, sub condițiile rezolutorii prevăzute de art. 27 alin. (1) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Predarea-primirea infrastructurii secundare de irigații, prevăzută în anexa menționată la art. 1, se face la starea fizică existentă la momentul solicitării de preluare, pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, în condițiile legii, în care sunt specificate obligațiile prevăzute de Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Patrimoniul Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare se diminuează cu valoarea de inventar a bunurilor transmise potrivit art. 1, răspunderea pentru exactitatea, realitatea și corectitudinea datelor aferente bunurilor ce fac obiectul prezentului act normativ aparținând acestei entități.

Art. 4. — Prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, la propunerea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, se aprobă retragerea dreptului de proprietate asupra infrastructurii de îmbunătățiri funciare preluate de către organizația utilizatorilor de apă pentru irigații prevăzută la art. 1, în termen de 30 de zile de la data constatării nerespectării de către această organizație a obligațiilor prevăzute la art. 27 alin. (1), prin aplicarea dispozițiilor art. 29³ din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Aurel Simion,
secretar de stat

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunurilor din infrastructura secundară de irigații, aflate în domeniul privat al statului și în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, care se transmit în proprietatea Organizației utilizatorilor de apă pentru Irigații SRPA 14 Bordei Verde din județul Brăila

Nr. crt.	Codul de clasificare și nr. MFP alocat prin Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget nr. 668/2014, cu modificările și completările ulterioare	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Denumirea bunului	Descrierea tehnică	Adresa	Valoarea de inventar (lei)
1	1.8.6/INVPPS-6506225-2016	Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare CIF 29275212	Organizația utilizatorilor de apă pentru irigații SRPA 14 Bordei Verde Sediul: satul Bordei Verde, Strada Zorilor nr. 48, în incinta S.C. PISTEA COM — S.R.L., județul Brăila Înregistrată în Registrul național al organizațiilor de îmbunătățiri funciare la nr. 686/9.04.2021 CIF: 44140979	Conductă alimentare PREMIO plot SRPA 14 CS1	L = 2.056 m	UAT Bordei Verde, județul Brăila	17.292,15
2	1.8.6/INVPPS-12014413-2016			Conductă alimentare AZBO plot SRPA 14 A5	L = 1.415 m	UAT Bordei Verde, județul Brăila	5.623,05
3	1.8.6/INVPPS-12014415-2016			Conductă alimentare AZBO plot SRPA 14 A6	L = 1.382 m	UAT Bordei Verde, județul Brăila	5.491,80
4	1.8.6/INVPPS-12014417-2016			Conductă alimentare AZBO plot SRPA 14 A7	L = 900 m	UAT Bordei Verde, județul Brăila	3.576,45
5	1.8.6/INVPPS-12014419-2016			Conductă alimentare AZBO plot SRPA 14 A7A	L = 396 m	UAT Bordei Verde, județul Brăila	1.573,65
6	1.8.6/INVPPS-12014421-2016			Conductă alimentare AZBO plot SRPA 14 A8	L = 468 m	UAT Bordei Verde, județul Brăila	1.859,70
7	1.8.6/INVPPS-12014423-2016			Conductă alimentare AZBO plot SRPA 14 A9	L = 900 m	UAT Bordei Verde, județul Brăila	3.576,45
8	1.8.6/INVPPS-12014425-2016			Conductă alimentare AZBO plot SRPA 14 A10	L = 900 m	UAT Bordei Verde, județul Brăila	3.576,45
9	1.8.6/INVPPS-12014427-2016			Conductă alimentare AZBO plot SRPA 14 A11	L = 900 m	UAT Bordei Verde, județul Brăila	3.576,45
10	1.8.6/INVPPS-12014429-2016			Conductă alimentare AZBO plot SRPA 14 A11 A	L = 216 m	UAT Bordei Verde, județul Brăila	858,30
11	1.8.6/INVPPS-12014431-2016			Conductă alimentare AZBO plot SRPA 14 A12	L = 900 m	UAT Bordei Verde, județul Brăila	3.576,45
12	1.8.6/INVPPS-12014433-2016			Conductă alimentare AZBO plot SRPA 14 A13	L = 900 m	UAT Bordei Verde, județul Brăila	3.576,45
13	1.8.6/INVPPS-12014393-2016			Conductă alimentare PREMIO plot SRPA 14 CS2	L = 1.250 m	UAT Bordei Verde, județul Brăila	12.616,02
14	1.8.6/INVPPS-12014435-2016			Conductă alimentare AZBO plot SRPA 14 A14	L = 900 m	UAT Bordei Verde, județul Brăila	3.576,45
15	1.8.6/INVPPS-12014437-2016			Conductă alimentare AZBO plot SRPA 14 A15	L = 900 m	UAT Bordei Verde, județul Brăila	3.576,45
16	1.8.6/INVPPS-12014439-2016			Conductă alimentare AZBO plot SRPA 14 A16	L = 900 m	UAT Bordei Verde, județul Brăila	3.576,45

Nr. crt.	Codul de clasificare și nr. MFP alocat prin Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget nr. 668/2014, cu modificările și completările ulterioare	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Denumirea bunului	Descrierea tehnică	Adresa	Valoarea de inventar (lei)
17	1.8.6/INVPPS-12014441-2016			Conductă alimentare AZBO plot SRPA 14 A17	L = 900 m	UAT Bordei Verde, județul Brăila	3.576,45
18	1.8.6/INVPPS-12014443-2016			Conductă alimentare AZBO plot SRPA 14 A18	L = 900 m	UAT Bordei Verde, județul Brăila	3.576,45
19	1.8.6/INVPPS-12014445-2016			Conductă alimentare AZBO plot SRPA 14 A19	L = 900 m	UAT Bordei Verde, județul Brăila	3.576,45
20	1.8.6/INVPPS-12014447-2016			Conductă alimentare AZBO plot SRPA 14 A19A	L = 275 m	UAT Bordei Verde, județul Brăila	1.092,75

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

O R D I N

pentru aprobarea transmiterii unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Belcinu din județul Dolj, în proprietatea acestei organizații

Luând în considerare Referatul de aprobare nr. 292.834 din 16.07.2021 al Direcției Îmbunătățiri funciare și fond funciar, în baza prevederilor art. 27 alin. (1) și (4) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații Belcinu din județul Dolj, în proprietatea acestei organizații, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, sub condițiile rezoluției prevăzute de art. 27 alin. (1) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Predarea-primirea infrastructurii secundare de irigații, prevăzută în anexa menționată la art. 1, se face la starea fizică existentă la momentul solicitării de preluare, pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, în condițiile legii, în care sunt specificate obligațiile prevăzute de Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Patrimoniul Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare se diminuează cu valoarea de inventar a bunurilor transmise potrivit art. 1, răspunderea pentru exactitatea, realitatea și corectitudinea datelor aferente bunurilor ce fac obiectul prezentului act normativ aparținând acestei entități.

Art. 4. — Prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, la propunerea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, se aprobă retragerea dreptului de proprietate asupra infrastructurii de îmbunătățiri funciare preluate de către organizația utilizatorilor de apă pentru irigații prevăzută la art. 1, în termen de 30 de zile de la data constatării nerespectării de către această organizație a obligațiilor prevăzute la art. 27 alin. (1), prin aplicarea dispozițiilor art. 29³ din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Aurel Simion,
secretar de stat

București, 20 iulie 2021.
Nr. 172.

DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunurilor din infrastructura secundară de irigații, aflate în domeniul privat al statului și în administrarea
Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, care se transmit în proprietatea Organizației utilizatorilor de apă
pentru irigații Belcinu din județul Dolj

Nr. crt.	Codul de clasificare și nr. MFP alocat prin Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget nr. 668/2014, cu modificările și completările ulterioare	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Denumirea bunului	Descrierea tehnică	Adresa	Valoarea de inventar (lei)
1	1.8.12/38244017	Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare CIF 29275212	Organizația utilizatorilor de apă pentru Irigații Belcinu Sediul: localitatea Craiova, strada Arieș nr. 16, județul Dolj Înregistrată în Registrul național al organizațiilor de îmbunătățiri funciare la nr. 685/5.04.2021 CIF: 44134560	Clădire stație de pompare SPP 40	Clădire stație de pompare Suprafața construită — 22,68 mp Suprafață desfășurată — 39,24 mp Regim înălțime P + 1 parțial	UAT Calopăr, județul Dolj	5.287
2	9/6496317			Teren aferent SPP 40	Suprafață totală 79 mp	UAT Calopăr, județul Dolj	548,77
3	1.8.10/38244018			Rețea interioară aferentă SPP 40	Rețea de conducte și antene care deservește suprafața de 944 ha, lungime 21.469 m	UAT Calopăr, județul Dolj	2.000

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației nr. 60/2021 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului tehnic permanent pentru construcții

Potrivit prevederilor art. 43 alin. (7) și (8) din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale cap. I lit. A pct. 4 nr. crt. 1 din anexa nr. I la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 6 alin. (1) și ale art. 12 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2020 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 109/2021,

în temeiul prevederilor art. 18 alin. (4) și ale art. 37 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 668/2017 privind stabilirea condițiilor pentru comercializarea produselor pentru construcții, precum și ale art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației,

ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației nr. 60/2021 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului tehnic permanent pentru construcții, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 25 ianuarie 2021, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:**

„ORDIN

privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului tehnic permanent pentru construcții și a comisiilor tehnice de specialitate, precum și pentru aprobarea cuantumului indemnizației de participare a membrilor în comisiile tehnice de specialitate”

2. **Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului tehnic permanent pentru construcții și

a comisiilor tehnice de specialitate, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.”

3. **După articolul 1 se introduce un nou articol, articolul 11, cu următorul cuprins:**

„Art. 11. — Se aprobă cuantumul indemnizației de participare a membrilor comisiilor tehnice de specialitate, care se calculează conform numărului de ore aferent analizării documentelor, precum și participării la ședințele de avizare/abilitare/supraveghere, conform salariului de bază mediu brut orar al funcției de profesor universitar cu vechime în învățământ peste 25 de ani, gradația 0, prevăzut în cap. I lit. A pct. 4 nr. crt. 1 — «Funcția profesor universitar» din anexa nr. I — Familia ocupațională de funcții bugetare «Învățământ» — la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”

4. Titlul anexei se modifică și va avea următorul cuprins:

**„REGULAMENT
de organizare și funcționare
a Consiliului tehnic permanent pentru construcții
și a comisiilor tehnice de specialitate”**

5. În anexă, la articolul 2, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) C.T.P.C. asigură activitatea privind acordarea tehnic în construcții care se desfășoară în cadrul comisiilor tehnice de specialitate pentru avizarea acordurilor tehnice în construcții, pentru abilitarea organismelor elaboratoare de acorduri tehnice în construcții, precum și pentru supravegherea organismelor elaboratoare de acorduri tehnice în construcții.”

6. În anexă, la articolul 11 alineatul (1), litera j) se modifică și va avea următorul cuprins:

„j) semnează deciziile cu privire la acordarea/prelungirea/menținerea condiționată/restrângerea/suspendarea/anularea abilitării organismelor elaboratoare de acorduri tehnice în construcții în baza propunerii formulate de comisiile tehnice de specialitate pentru abilitarea acestor organisme, ca urmare a hotărârii C.T.P.C.”

7. În anexă, la articolul 13, litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) completează și păstrează registrele de evidență pentru abilitare, în care sunt înregistrate cererile de acordare/prelungire/menținere condiționată/restrângere/suspendare/anulare a abilitării, certificatele de abilitare emise și anexele cu mențiuni;”

8. În anexă, la articolul 14, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Documentele-suport redactate de direcția de specialitate pot fi:”

9. În anexă, la articolul 14, litera l) se modifică și va avea următorul cuprins:

„l) rapoartele de acordare/prelungire/menținere condiționată/extindere/restrângere/suspendare/anulare a abilitării organismelor elaboratoare de acorduri tehnice în construcții;”

10. În anexă, la articolul 14, litera p) se modifică și va avea următorul cuprins:

„p) registrele de evidență pentru abilitare, în care sunt înregistrate cererile de acordare/prelungire/menținere condiționată/extindere/restrângere/suspendare/anulare a abilitării, certificatele de abilitare emise și anexele cu mențiuni;”

11. În anexă, articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — Comisiile tehnice de specialitate pentru avizarea acordurilor tehnice în construcții prevăzute la art. 2 alin. (2), denumite în continuare *comisii de avizare*, se înființează prin decizie a președintelui C.T.P.C.”

12. În anexă, după articolul 23 se introduc două noi articole, articolele 23¹ și 23², cu următorul cuprins:

„Art. 23¹. — (1) Plata indemnizației de participare se acordă membrilor comisiilor de avizare pe baza participării efective la analizarea documentației prezentate și a numărului de ore de participare la ședințele de avizare, conform pontajului întocmit de secretarul comisiei de avizare, în luna următoare efectuării avizării.

(2) În sensul prevederilor alin. (1), „participare efectivă” se consideră și cazul în care specialiștii desemnați prevăzuți la alin. (1) nu pot fi prezenți la ședința de avizare, dar transmit în scris sau electronic punctul de vedere referitor la documentele analizate, nu mai târziu de ora începerii ședinței de avizare.

(3) Pontajul va cuprinde distinct:

a) numărul de ore lucrate pentru analizarea documentației, transmis de către membrii comisiei de avizare direcției de specialitate, printr-o declarație pe propria răspundere;

b) numărul de ore de participare la ședințele de avizare.

Art. 23². — Cuantumul indemnizației de participare a membrilor în cadrul comisiilor de avizare se calculează după următoarea formulă:

$$I = \frac{Spu}{Nmed} \times n,$$

unde:

— *I* este cuantumul indemnizației de participare a membrilor în cadrul comisiilor de avizare;

— *Spu* este salariul de bază brut stabilit pentru funcția de profesor universitar cu vechime în învățământ peste 25 de ani, gradația 0, pentru anul 2022, potrivit Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare;

— *Nmed* este numărul mediu de ore pe lună pentru anul în curs pentru un program complet de lucru potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, aplicabilă;

— *n* este numărul de ore aferent participării efective la procedura de avizare, prestat de un membru al comisiei de avizare.”

13. În anexă, după articolul 26 se introduc două noi articole, articolele 26¹ și 26², cu următorul cuprins:

„Art. 26¹. — (1) Plata indemnizației de participare se acordă membrilor Comisiei de evaluare în vederea abilitării, pe baza participării efective la analizarea documentației prezentate și a numărului de ore de participare la auditurile de abilitare, conform pontajului întocmit de secretarul comisiei de evaluare în vederea abilitării, în luna următoare efectuării abilitării.

(2) Pontajul va cuprinde distinct:

a) numărul de ore lucrate pentru analizarea documentației, transmis de membrii Comisiei de evaluare în vederea abilitării direcției de specialitate, printr-o declarație pe propria răspundere;

b) numărul de ore de participare la auditurile de abilitare.

Art. 26². — Cuantumul indemnizației de participare a membrilor în cadrul Comisiei de evaluare în vederea abilitării se calculează după următoarea formulă:

$$I = \frac{Spu}{Nmed} \times n,$$

unde:

— *I* este cuantumul indemnizației de participare a membrilor în cadrul Comisiei de evaluare în vederea abilitării;

— *Spu* este salariul de bază brut stabilit pentru funcția de profesor universitar cu vechime în învățământ peste 25 de ani, gradația 0, pentru anul 2022, potrivit Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare;

— *Nmed* este numărul mediu de ore pe lună pentru anul în curs pentru un program complet de lucru potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, aplicabilă;

— *n* este numărul de ore aferent participării efective la procedura de abilitare, prestat de un membru al Comisiei de evaluare în vederea abilitării.”

14. În anexă, după articolul 30 se introduc două noi articole, articolele 30¹ și 30², cu următorul cuprins:

„Art. 30¹. — (1) Plata indemnizației de participare se acordă membrilor Comisiei de evaluare în vederea supravegherii, pe baza participării efective la analizarea documentației prezentate

și a numărului de ore de participare la auditurile de supraveghere, conform pontajului întocmit de secretarul Comisiei de evaluare în vederea supravegherii, în luna următoare efectuării supravegherii.

(2) Pontajul va cuprinde distinct:

a) numărul de ore lucrate pentru analizarea documentației, transmis de membrii Comisiei de evaluare în vederea supravegherii direcției de specialitate, printr-o declarație pe propria răspundere;

b) numărul de ore de participare la auditurile de supraveghere.

Art. 30². — Cuantumul indemnizației de participare a membrilor în cadrul Comisiei de evaluare în vederea supravegherii organismelor elaboratoare de agrement tehnic în construcții se calculează după următoarea formulă:

$$I = \frac{Spu}{Nmed} \times n,$$

unde:

— *I* este cuantumul indemnizației de participare a membrilor în cadrul Comisiei de evaluare în vederea supravegherii;

— *Spu* este salariul de bază brut stabilit pentru funcția de profesor universitar cu vechime în învățământ peste 25 de ani, gradația 0, pentru anul 2022, potrivit Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare;

— *Nmed* este numărul mediu de ore pe lună pentru anul în curs pentru un program complet de lucru potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, aplicabilă;

— *n* este numărul de ore aferent participării efective la procedura de supraveghere, prestat de un membru al Comisiei de evaluare în vederea supravegherii.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila Zoltán

București, 15 iulie 2021.
Nr. 1.015.

MINISTERUL CULTURII
Nr. 3.214 din 13 iulie 2021

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.379 din 27 iulie 2021

ORDIN
pentru modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului culturii și al ministrului sănătății nr. 3.245/1.805/2020 privind măsurile pentru prevenirea contaminării cu noul coronavirus SARS-CoV-2 și pentru asigurarea desfășurării activităților în condiții de siguranță sanitară în domeniul culturii

Văzând Referatul de aprobare nr. 4.871 CM din 13.07.2021 al Ministerului Culturii și nr. IM 6.257 din 26.07.2021 al Ministerului Sănătății,

având în vedere prevederile art. 44 alin. (1) și ale art. 71 alin. (2) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile art. 1 pct. 1, 7—11, 20 și 21 din Măsurile pentru diminuarea impactului tipului de risc, prevăzute în anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 730/2021 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 12 iulie 2021, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și ministrul sănătății emit următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului culturii și al ministrului sănătății nr. 3.245/1.805/2020 privind măsurile pentru prevenirea contaminării cu noul coronavirus SARS-CoV-2 și pentru asigurarea desfășurării activităților în condiții de siguranță

sanitară în domeniul culturii, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 986 din 26 octombrie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La capitolul V „Măsuri și reguli pentru evenimentele/acțiunile culturale organizate în aer liber, pe perioada stării de alertă, pentru prevenirea răspândirii COVID-19”, punctul 4 „Măsuri care privesc accesul și contactul cu publicul:”, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) participarea este permisă pentru cel mult 2.500 de spectatori, cu asigurarea unei suprafețe de 2 mp pentru fiecare persoană, precum și cu purtarea măștii de protecție, numai pentru persoanele care sunt vaccinate împotriva virusului SARS-CoV-2 pentru care au trecut 10 zile de la finalizarea schemei complete de vaccinare, persoanele care prezintă rezultatul negativ al unui test RT-PCR nu mai vechi de 72 de ore sau rezultatul negativ certificat al unui test antigen rapid nu mai vechi de 24 de ore, respectiv pentru persoanele care se află în perioada cuprinsă între a 15-a zi și a 180-a zi ulterioară confirmării infectării cu SARS-CoV-2;”.

2. La capitolul V „Măsuri și reguli pentru evenimentele/acțiunile culturale organizate în aer liber, pe perioada stării de alertă, pentru prevenirea răspândirii COVID-19”, punctul 4 „Măsuri care privesc accesul și contactul cu publicul:”, după litera c1) se introduce o nouă literă, litera c2), cu următorul cuprins:

„c2) organizarea și desfășurarea activității instituțiilor publice sau private de cultură care administrează spații special destinate activităților cultural-artistice în aer liber se pot realiza cu participarea a cel mult 1.000 de persoane pe scaune, cu asigurarea unei suprafețe minime de 4 mp pentru fiecare persoană, cu respectarea normelor de protecție sanitară și fără prezentarea dovezilor medicale suplimentare;”.

3. La capitolul VI „Măsuri și reguli pentru evenimentele de tip drive-in, pe perioada stării de alertă, pentru prevenirea răspândirii COVID-19”, la punctul 2 „Măsuri care privesc accesul și contactul cu publicul:”, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) accesul se face exclusiv cu autoturismul, cu condiția ca ocupanții unui autovehicul să fie membrii aceleiași familii sau să reprezinte grupuri de până la 4 persoane, iar participarea este permisă doar pentru persoanele care sunt vaccinate împotriva virusului SARS-CoV-2 pentru care au trecut 10 zile de la finalizarea schemei complete de vaccinare, persoanele care prezintă rezultatul negativ al unui test RT-PCR nu mai vechi de 72 de ore sau rezultatul negativ certificat al unui test antigen rapid nu mai vechi de 24 de ore, respectiv persoanele care se află în perioada cuprinsă între a 15-a zi și a 180-a zi ulterioară confirmării infectării cu virusul SARS-CoV-2;”.

4. La capitolul IX „Măsuri și reguli privind activitățile instituțiilor de spectacole și/sau concerte, pe perioada stării

de alertă, pentru prevenirea răspândirii COVID-19”, paragraful 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„În funcție de situația epidemiologică generală, de particularitățile regionale și locale, autoritățile implicate în gestionarea prevenirii îmbolnăvirilor vor pune în aplicare următoarele scenarii:

Scenariul 1 — Organizarea și desfășurarea activității în cadrul instituțiilor de spectacole și/sau concerte sunt permise cu participarea publicului până la 70% din capacitatea maximă a spațiului și cu purtarea măștii de protecție, dacă incidența cumulată la 14 zile din județ/localitate este mai mică sau egală cu 3/1.000 de locuitori.

Scenariul 2 — Organizarea și desfășurarea activității instituțiilor de spectacole și/sau concerte sunt interzise dacă incidența cumulată în ultimele 14 zile a cazurilor din județele/localitățile unde acestea se află este mai mare de 3/1.000 de locuitori.”

5. La capitolul IX „Măsuri și reguli privind activitățile instituțiilor de spectacole și/sau concerte, pe perioada stării de alertă, pentru prevenirea răspândirii COVID-19”, la punctul 4 „Măsuri care privesc accesul și contactul cu publicul:”, litera c) se abrogă.

6. La capitolul X „Măsuri și reguli în domeniul cinematografelor, pe perioada stării de alertă, pentru prevenirea răspândirii COVID-19”, paragraful 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„În funcție de situația epidemiologică generală, de particularitățile regionale și locale, autoritățile implicate în gestionarea prevenirii îmbolnăvirilor vor pune în aplicare următoarele scenarii:

Scenariul 1 — Organizarea și desfășurarea activității în cadrul cinematografelor sunt permise cu participarea publicului până la 70% din capacitatea maximă a spațiului și cu purtarea măștii de protecție, dacă incidența cumulată la 14 zile din județ/localitate este mai mică sau egală cu 3/1.000 de locuitori.

Scenariul 2 — Organizarea și desfășurarea activității cinematografelor sunt interzise dacă incidența cumulată în ultimele 14 zile a cazurilor din județele/localitățile unde acestea se află este mai mare de 3/1.000 de locuitori.”

7. La capitolul X „Măsuri și reguli în domeniul cinematografelor, pe perioada stării de alertă, pentru prevenirea răspândirii COVID-19”, la punctul 3 „Măsuri care privesc accesul și contactul cu publicul:”, litera c) se abrogă.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii,
Camelia Veronica Marcu,
secretar general

Ministrul sănătății,
Ioana Mihăilă

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 49**din 9 iunie 2021**

Dosar nr. 860/1/2021

Daniel Grădinaru — președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Simona Daniela Encean — judecător la Secția penală

Rodica Aida Popa — judecător la Secția penală

Constantin Epure — judecător la Secția penală

Rodica Cosma — judecător la Secția penală

Maricela Cobzariu — judecător la Secția penală

Ana Hermina Iancu — judecător la Secția penală

Alin Sorin Nicolescu — judecător la Secția penală

Lavinia Valeria Lefterache — judecător la Secția penală

S-a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, în Dosarul nr. 3.835/308/2019, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a următoarelor chestiuni de drept:

„1. *Aplicarea art. 37 din Codul penal, are ca efect desființarea sentinței penale anterioare de condamnare pentru o parte din actele materiale ce intră în cuprinsul infracțiunii continuate, iar în caz afirmativ această desființare se impune a fi făcută în integralitatea sa, atât pe latură penală, cât și pe latură civilă?*”

2. *În aplicarea art. 37 din Codul penal, termenul de supraveghere stabilit potrivit art. 92 din Codul penal se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii anterioare care este desființată sau de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care se pronunță o soluție cu privire la infracțiunea în întregul său?*

3. *Obligația referitoare la munca în folosul comunității stabilită potrivit art. 93 alin. (3) din Codul penal prin hotărârea anterioară care se desființează se deduce dintr-o eventuală obligație de aceeași natură stabilită în cauza în care se judecă infracțiunea în integralitatea sa?*”

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a fost constituit conform prevederilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și ale art. 36 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare.

Sedința a fost prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, domnul judecător Daniel Grădinaru.

La ședința de judecată a participat doamna Liliana Miu, magistrat-asistent în cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare.

Judecător-raportor a fost desemnat, conform dispozițiilor art. 476 alin. (7) din Codul de procedură penală, domnul judecător Constantin Epure, judecător în cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de doamna procuror Eucarie Nicoleta, procuror în cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, învederând obiectul Dosarului nr. 860/1/2021, aflat pe rolul Completului

pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, precum și faptul că au fost transmise puncte de vedere asupra problemei de drept în discuție, de curțile de apel Aba Iulia, București, Brașov, Craiova, Cluj, Constanța, Iași, Pitești, Galați, Târgu Mureș și Timișoara, precum și unele instanțe arondate.

Totodată, Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică a Înaltei Curți de Casație și Justiție a menționat că nu a fost identificată practică judiciară referitoare la aplicarea dispozițiilor art. 37 din Codul penal din perspectiva chestiunilor de drept ridicate.

De asemenea, s-a precizat că, în conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, a fost solicitată opinia scrisă a specialiștilor cu privire la chestiunea de drept ce a format obiectul sesizării, fiind înaintate punctele de vedere ale Departamentului de drept public al Facultății de Drept din cadrul Universității de Vest din Timișoara, Departamentului de drept public al Facultății de Drept din cadrul Universității „Titu Maiorescu” din București și al Facultății de Drept din cadrul Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca.

S-a mai referit asupra faptului că Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Serviciul judiciar penal a depus la dosar Adresa nr. 543/C/842/III-5/2021, prin care a depus concluzii scrise în sensul respingerii, ca inadmisibilă, a sesizării Curții de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

În continuare, s-a arătat că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorul-raportor, la 14 mai 2021, care a fost comunicat procurorului și părților, potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală, care nu au formulat puncte de vedere privind chestiunea de drept supusă judecării.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, constatând că nu sunt alte cereri de formulat sau excepții de invocat, a solicitat doamnei procuror să susțină punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la problema supusă dezbaterii în Dosarul nr. 860/1/2021.

Reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut că prezenta sesizare este inadmisibilă, nefiind îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală.

Astfel, a arătat că problema de drept ce formează obiectul acestei sesizări este similară cu recursul în interesul legii formulat de către procurorul general la 16 aprilie 2021, cu termen la 28 iunie 2021, astfel că una dintre condițiile pe care trebuie o hotărâre prealabilă să le îndeplinească cumulativ nu este îndeplinită.

Președintele completului, domnul judecător Daniel Grădinaru, constatând că nu sunt întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a reținut dosarul în pronunțare asupra problemelor de drept supuse dezlegării.

ÎN ALTA CURTE,

asupra chestiunilor de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin Încheierea din 16 martie 2021, pronunțată de Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția penală pentru cauze cu minori și de familie în Dosarul nr. 3.835/308/2019, în baza art. 475 din Codul de procedură penală, a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a următoarelor chestiuni de drept:

„1. *Aplicarea art. 37 din Codul penal are ca efect desființarea sentinței penale anterioare de condamnare pentru o parte din actele materiale ce intră în cuprinsul infracțiunii continuate, iar în caz afirmativ această desființare se impune a fi făcută în integralitatea sa, atât pe latură penală, cât și pe latură civilă?*

2. *În aplicarea art. 37 din Codul penal, termenul de supraveghere stabilit potrivit art. 92 din Codul penal se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii anterioare care este desființată sau de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care se pronunță o soluție cu privire la infracțiunea în întregul său?*

3. *Obligația referitoare la munca în folosul comunității stabilită potrivit art. 93 alin. (3) din Codul penal prin hotărârea anterioară care se desființează se deduce dintr-o eventuală obligație de aceeași natură stabilită în cauza în care se judecă infracțiunea în integralitatea sa?*”

II. Expunerea succintă a cauzei

Prin Sentința penală nr. 129 din 3 iulie 2020 pronunțată de Judecătoria Sighișoara în Dosarul nr. 3.538/308/2019 a fost condamnată inculpata F.A.B. la două pedepse de câte 2 ani de închisoare, pentru săvârșirea a două infracțiuni de delapidare, în formă continuată, prevăzute de art. 295 alin. (1) cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal și art. 396 alin. (1), (2) și (10) din Codul de procedură penală.

Aceeași inculpată a fost condamnată la două pedepse de câte 1 an și 3 luni de închisoare, pentru săvârșirea a două infracțiuni de fals intelectual, în formă continuată, prevăzute de art. 321 cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal și art. 396 alin. (1), (2) și (10) din Codul de procedură penală.

Aceeași inculpată a fost condamnată la două pedepse de câte 3 luni de închisoare, pentru săvârșirea a două infracțiuni de uz de fals, în formă continuată, prevăzute de art. 323 cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal și art. 396 alin. (1), (2) și (10) din Codul de procedură penală.

În temeiul art. 67 alin. (1) din Codul penal, a fost interzisă inculpatei cu titlu de pedeapsă complementară exercitarea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b) și g) din Codul penal, pe o perioadă de 2 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul art. 65 alin. (1) din Codul penal, a fost interzisă inculpatei ca pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b) și g) din Codul penal.

În baza art. 45 alin. (3) lit. a) din Codul penal au fost aplicate inculpatei pe o perioadă de 2 ani pedepsele complementare constând în interzicerea exercitării următoarelor drepturi: dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a exercita profesia de economist de care s-a folosit pentru săvârșirea infracțiunii, care se vor executa de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care s-a dispus suspendarea sub supraveghere a pedepsei cu închisoarea aplicată în cauză.

În baza art. 45 alin. (5) din Codul penal au fost aplicate inculpatei pedepsele accesorii: interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție care

implică exercițiul autorității de stat, interzicerea exercitării dreptului de a exercita profesia de economist de care s-a folosit pentru săvârșirea infracțiunii.

În baza art. 583 alin. (1) din Codul de procedură penală, raportat la art. 97 din Codul penal, s-a dispus anularea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei pe 2 ani și 10 luni de închisoare aplicate inculpatei, prin Sentința penală nr. 96 din 12 aprilie 2018 a Judecătoria Sighișoara, definitivă prin neapelare la 2 mai 2018, și s-a constatat că infracțiunile sunt concurente.

S-a descontopit pedeapsa rezultantă de 2 ani și 10 luni de închisoare, aplicată inculpatei prin Sentința penală nr. 96 din 12 aprilie 2018 a Judecătoria Sighișoara, și s-au repus în individualitatea lor pedepsele componente: două pedepse de câte 1 an și 6 luni de închisoare fiecare, pentru săvârșirea a două infracțiuni de delapidare, în formă continuată; două pedepse de câte 1 an de închisoare fiecare, pentru săvârșirea a două infracțiuni de fals intelectual, în formă continuată, și două pedepse de câte 3 luni de închisoare fiecare, pentru săvârșirea a două infracțiuni de uz de fals, în formă continuată.

În baza art. 38 alin. (1) și art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal s-a dispus ca inculpata să execute pedeapsa cea mai grea, de 2 ani de închisoare, la care s-a adăugat un spor de 42 de luni de închisoare, urmând ca inculpata să execute pedeapsa rezultantă de 5 ani și 6 luni de închisoare.

În baza art. 72 alin. (1) din Codul penal s-a dedus din pedeapsa aplicată durata reținerii inculpatei, începând cu 17 noiembrie 2016 și până la 18 noiembrie 2016.

În baza art. 397 alin. (1) raportat la art. 19 din Codul de procedură penală a fost admisă acțiunea civilă exercitată de Școala Gimnazială P.N.P.V., obligând inculpata la plata către aceasta a sumei de 15.284 lei, reprezentând despăgubiri civile, și, respectiv, de Școala Gimnazială N., obligând inculpata la plata către aceasta a sumei de 33.490 lei, reprezentând despăgubiri civile.

Pentru a hotărî astfel, în esență, s-a stabilit că faptele inculpatei care în calitate de angajat al părților civile, Școala Gimnazială N., respectiv Școala Gimnazială P.N.P.V., în funcția de administrator financiar, în perioada 2012—2016, a întocmit în fals instrumente de plată cu date fictive folosindu-le pentru a efectua virarea unor sume din contul unităților de învățământ în contul său personal, în mod repetat, în valoare de 48.774 lei, însușindu-și sumele respective, întrunesc, în drept, elementele constitutive a două infracțiuni de delapidare, prevăzute de art. 295 alin. (1) din Codul penal, două infracțiuni de fals intelectual, prevăzute de art. 321 din Codul penal, și două infracțiuni de uz de fals, prevăzute de art. 323 cu aplicarea art. 35 alin. (1) și art. 38 alin. (1) din Codul penal.

Împotriva acestei sentințe penale a declarat apel inculpata F.A.B.

În esență, a solicitat admiterea apelului, desființarea sentinței apelate și pronunțarea unei hotărâri prin care să se dea eficiență prevederilor art. 37 din Codul penal și condamnarea la închisoare cu suspendarea executării pedepsei sub supraveghere în temeiul dispozițiilor art. 91 din Codul penal raportat la art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de dispozițiile art. 295, art. 321 și art. 323 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) și art. 38 alin. (1) din Codul penal.

La termenul din 9 noiembrie 2020 instanța de apel a admis cererea formulată de inculpata F.A.B. și a constatat că în cauză sunt aplicabile prevederile art. 37 din Codul penal, în sensul că atât actele materiale care sunt deduse judecății în prezenta cauză, cât și cele pentru care inculpata a fost deja condamnată prin Sentința penală nr. 96 din 12 aprilie 2018 pronunțată de Judecătoria Sighișoara constituie acte materiale ale aceleiași infracțiuni.

Pentru a constata aplicabilitatea prevederilor art. 37 din Codul penal, instanța de apel a avut în vedere următoarele:

Prin Sentința penală nr. 96 din 12 aprilie 2018 pronunțată de Judecătoria Sighișoara, definitivă prin neapelare la 2 mai 2018, a fost condamnată inculpata F.A.B. la două pedepse de câte 1 an și 6 luni de închisoare, pentru săvârșirea a două infracțiuni de delapidare, în formă continuată, prevăzute de art. 295 alin. (1) cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal și art. 396 alin. (1), (2) și (10) din Codul de procedură penală.

În temeiul art. 67 alin. (1) din Codul penal a fost interzisă inculpatei cu titlu de pedeapsă complementară exercitarea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b) și g) din Codul penal, pe o perioadă de 2 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul art. 65 alin. (1) din Codul penal a fost interzisă inculpatei ca pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b) și g) din Codul penal.

Aceeași inculpată a fost condamnată la două pedepse de câte 1 an de închisoare, pentru săvârșirea a două infracțiuni de fals intelectual, prevăzute de art. 321 alin. (1) cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal.

Aceeași inculpată a fost condamnată la două pedepse de câte 3 luni de închisoare, pentru săvârșirea a două infracțiuni de uz de fals, în formă continuată, prevăzute de art. 323 cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal.

În baza art. 38 alin. (2) și art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal s-a dispus ca inculpata să execute pedeapsa cea mai grea, de 1 an și 6 luni de închisoare, la care s-a adăugat un spor de 1 an și 4 luni de închisoare, urmând ca inculpata să execute pedeapsa rezultantă de 2 ani și 10 luni de închisoare.

În baza art. 45 alin. (3) lit. a) din Codul penal au fost aplicate inculpatei pe o perioadă de 2 ani pedepsele complementare: interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, a dreptului de a exercita profesia de economist de care s-a folosit pentru săvârșirea infracțiunii, care se vor executa de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care s-a dispus suspendarea sub supraveghere a pedepsei cu închisoarea aplicată în prezenta cauză.

În baza art. 45 alin. (5) din Codul penal au fost aplicate inculpatei pedepsele accesorii: interzicerea exercitării dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, a dreptului de a exercita profesia de economist de care s-a folosit pentru săvârșirea infracțiunii.

În baza art. 91 din Codul penal s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere și s-a stabilit conform dispozițiilor art. 92 din Codul penal un termen de supraveghere de 4 ani.

În baza art. 93 alin. (1) din Codul penal a fost obligată inculpata ca, pe durata termenului de supraveghere, să respecte următoarele măsuri de supraveghere: a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune Mureș, la datele fixate de acesta; b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa; c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile; d) să comunice schimbarea locului de muncă; e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. (2) lit. b) din Codul penal s-a impus inculpatei să execute următoarea obligație: să frecventeze unul sau mai multe programe de reintegrare socială derulate de către serviciul de probațiune sau organizate în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art. 93 alin. (3) din Codul penal, pe parcursul termenului de supraveghere, s-a impus inculpatei să presteze o

muncă neremunerată în folosul comunității, pe o perioadă de 80 de zile, la Primăria Municipiului Sighișoara, județul Mureș, sau la Poliția Municipiului Sighișoara, județul Mureș.

În temeiul art. 96 alin. (1) din Codul penal s-a atras atenția inculpatei că, în cazul în care, pe parcursul termenului de supraveghere, cu rea-credință, nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută obligațiile impuse ori stabilite de lege, instanța revocă suspendarea și dispune executarea pedepsei.

În temeiul art. 96 alin. (4) din Codul penal s-a atras atenția inculpatei că, dacă pe parcursul termenului de supraveghere săvârșește o nouă infracțiune, descoperită până la împlinirea termenului și pentru care s-a pronunțat o condamnare la pedeapsa închisorii, chiar după expirarea termenului, instanța revocă suspendarea și dispune executarea pedepsei.

În baza art. 397 alin. (1), raportat la art. 19 din Codul de procedură penală, s-a admis acțiunea civilă exercitată de Școala Gimnazială P.N.P.V., obligând inculpata la plata sumei de 122.712,00 lei, cu titlu de despăgubiri civile.

S-a luat act că Școala Gimnazială N. nu s-a constituit parte civilă în cauză.

În drept, s-a reținut că faptele inculpatei F.A.B. care, în calitate de contabilă la Școala Gimnazială N. și la Școala Gimnazială P.N.P.V., în perioadele octombrie 2011—octombrie 2016, respectiv octombrie 2013—octombrie 2016, a întocmit în fals instrumente de plată cu date fictive folosindu-le pentru a efectua virarea unor sume din contul unităților de învățământ în contul său personal, în mod repetat, însușindu-și sumele respective, întrunesc elementele constitutive a două infracțiuni de delapidare, prevăzute de art. 295 alin. (1) din Codul penal, două infracțiuni de fals intelectual, prevăzute de art. 321 din Codul penal, și două infracțiuni de uz de fals, prevăzute de art. 323 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) și art. 38 alin. (1) din Codul penal.

Prin urmare, s-a apreciat că atât faptele pentru care inculpata F.A.B. a fost condamnată prin Sentința penală nr. 96 din 12 aprilie 2018 pronunțată de Judecătoria Sighișoara, cât și cele din prezenta cauză reprezintă de fapt acte materiale care intră în conținutul aceluiași infracțiuni în formă continuată, respectiv două infracțiuni de delapidare, prevăzute de art. 295 alin. (1) din Codul penal, două infracțiuni de fals intelectual, prevăzute de art. 321 din Codul penal, și două infracțiuni de uz de fals, prevăzute de art. 323 din Codul penal cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal și art. 38 alin. (1) din Codul penal, atrăgând incidența prevederilor art. 37 din Codul penal.

III. Punctul de vedere al instanței care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la chestiunile de drept a căror dezlegare se solicită

Curtea de Apel Târgu Mureș a apreciat că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, respectiv chestiunea de drept s-a invocat în cursul judecării, de un complet al unei curți de apel, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, de această chestiune de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei, iar Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat cu privire la această chestiune printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii.

Referitor la prima întrebare a apreciat că aplicarea art. 37 din Codul penal presupune desființarea sentinței penale de condamnare cu privire la o parte din actele materiale ce intră în conținutul infracțiunii continuate numai cu privire la cuantumul pedepsei aplicate.

Pentru a concluziona în acest sens s-a reținut că situația actelor materiale care intră în conținutul unei infracțiuni continuate și pentru care inculpatul a fost condamnat definitiv printr-o hotărâre anterioară este substanțial diferită de situația în care infracțiunile sunt în concurs.

În cazul concursului de infracțiuni, atât infracțiunea pentru care a fost condamnat definitiv, cât și pedeapsa aplicată își păstrează individualitatea în ansamblul situației juridice a inculpatului. Pedeapsa poate fi contopită cu alte pedepse și descontopită, poate forma primul termen al recidivei sau al pluralității intermediare.

În cazul actelor materiale care intră în conținutul unei infracțiuni continuate, acea condamnare trebuie eliminată din cadrul situației juridice a inculpatului, pentru că pedeapsa aplicată pentru o parte din actele materiale care intră în conținutul infracțiunii continuate nu poate intra niciodată în conținutul unei pluralități de infracțiuni. Raportarea se va face întotdeauna în funcție de momentul epuizării infracțiunii continuate în ansamblul ei.

În privința hotărârii anterioare, dacă aceasta ar fi desființată în integralitatea sa, se nesocotește autoritatea de lucru judecat și lipsește de temei juridic drepturile câștigate de părțile civile din dosarul inițial. Dacă s-ar desființa întreaga latură penală, atunci s-ar impune cu necesitate o rejudecare a cauzei.

De aceea s-a considerat că, în cazul hotărârii anterioare, autoritatea de lucru judecat ar trebui să subziste în privința constatării existenței faptei și a condițiilor de tragere la răspundere penală a făptuitorului, precum și modalității de soluționare a acțiunilor civile.

În privința aplicării art. 37 din Codul penal a apreciat că termenul de supraveghere stabilit potrivit art. 92 din Codul penal începe să curgă de la data rămânerii definitive a sentinței penale prin care s-a dispus condamnarea, pentru infracțiunea continuată în integralitatea sa.

Referitor la chestiunea de drept privind obligația referitoare la munca în folosul comunității, stabilită potrivit art. 93 alin. (3) din Codul penal prin hotărârea anterioară ce se desființează, care se deduce dintr-o eventuală obligație de aceeași natură stabilită în cauza în care se judecă infracțiunea în integralitatea sa, s-a arătat că, întrucât nu există niciun text de lege care să permită deducerea numărului de ore de muncă neremunerată în folosul comunității, în cazul în care diferența dintre numărul maxim de zile posibil și numărul de zile deja executat de persoana condamnată în baza hotărârii anterioare este mai mică de 60 se poate ajunge în concret ca persoana să execute muncă în folosul comunității mai mult de 120 de zile.

O soluție posibilă ar putea fi reprezentată de cea discutată la întâlnirea reprezentanților Înaltei Curți de Casație și Justiție cu președinții secțiilor penale ale curților de apel (București, 18 mai 2018, punctul 5 al minutei) în legătură cu calculul numărului zilelor de muncă în folosul comunității în cazul anulării amânării pedepsei urmate de suspendarea sub supraveghere a pedepsei rezultante ca urmare a aplicării regulilor specifice concursului de infracțiuni. S-a precizat că, pentru a evita executarea unui număr de zile de muncă în folosul comunității peste limita maximă de 120 de zile, prin hotărârea de condamnare instanța va constata, în temeiul art. 404 alin. (4) lit. i) din Codul de procedură penală, că din zilele de muncă în folosul comunității puse în sarcina persoanei condamnate aceasta a executat o parte în termenul de supraveghere al amânării aplicării pedepsei.

IV. Punctul de vedere al procurorului și al părților cu privire la problemele de drept a căror dezlegare se solicită

Procurorul, apărătorul inculpatei și părțile civile, pe rând, au arătat că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

V. Punctele de vedere exprimate de curțile de apel și de instanțele de judecată arondate

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală cu referire la art. 473 alin. (5) din Codul de

procedură penală, s-a solicitat punctul de vedere al instanțelor judecătorești asupra chestiunii de drept supuse dezlegării.

A. În ceea ce privește chestiunea de drept constând în „Aplicarea art. 37 din Codul penal are ca efect desființarea sentinței penale anterioare de condamnare pentru o parte din actele materiale ce intră în cuprinsul infracțiunii continuate, iar în caz afirmativ această desființare se impune a fi făcută în integralitatea sa, atât pe latură penală, cât și pe latură civilă?” s-au conturat mai multe opinii:

A.1. Într-o primă opinie, exprimată de magistrații Curții de Apel București — Secția I penală, ai tribunalelor București — Secția I penală, Ilfov și Iași și ai judecătorilor Pașcani, Turnu Măgurele, Giurgiu și Iași, s-a apreciat că aplicarea art. 37 din Codul penal nu are ca efect desființarea sentinței penale anterioare de condamnare, ci numai modificarea pedepsei aplicate inculpatului pentru activitatea infracțională pentru care fusese condamnat, reunirea actelor materiale, iar apoi condamnarea inculpatului pentru întreaga activitate infracțională.

În acest sens s-a argumentat prin aceea că judecătorul investit cu judecarea actelor materiale ale unei infracțiuni continuate pentru care s-a pronunțat anterior o hotărâre definitivă de condamnare poate aplica prevederile art. 585 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, modificând pedeapsa în sensul art. 37 din Codul penal. Într-o astfel de situație nu se procedează la reunirea cauzelor în sensul art. 43 din Codul de procedură penală (aplicabilă doar în cazul în care cauza se află în fața primei instanțe), ci doar la modificarea pedepsei. Judecătorul investit cu judecarea unei cauze în care inculpatul are antecedente penale aplică dispozițiile art. 585 alin. (1) lit. a), b) și c) din Codul de procedură penală în momentul în care efectuează operațiunile de contopire, fără a exista un temei legal pentru excluderea posibilității aplicării dispozițiilor art. 585 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală. Totodată, s-a susținut că nu este justificată obligarea inculpatului de a declanșa un alt proces în baza art. 585 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, în condițiile în care instanța investită cu soluționarea unora dintre actele materiale are cunoștința de existența hotărârii definitive, iar inculpatului i se asigură posibilitatea să își exprime poziția procesuală raportat la posibilitatea ca instanța să procedeze la stabilirea unei pedepse ținând seama de infracțiunea săvârșită în întregul ei, în sensul prevăzut de art. 37 din Codul penal.

A.2. În cea de-a doua opinie, exprimată de magistrații curților de apel Alba Iulia, Iași și Timișoara, ai tribunalelor Vaslui, Teleorman, Giurgiu, Ialomița, Ilfov și Timiș, Tribunalului pentru Minori și Familie Brașov și ai judecătorilor Moinești, Onești, Timișoara, Videle, Alexandria, Bolintin-Vale, Roșiori de Vede, Caracal, Tecuci și Constanța, s-a apreciat că aplicarea art. 37 din Codul penal are ca efect desființarea sentinței penale anterioare de condamnare pentru o parte din actele materiale ce intră în cuprinsul infracțiunii continuate și această desființare se impune a fi făcută doar pe latură penală.

În argumentarea acestei opinii s-a avut în vedere interpretarea gramaticală și teleologică a art. 37 din Codul penal care face referire la recalcularea pedepsei, respectiv faptul că, dacă s-ar proceda la desființarea hotărârii în integralitatea sa, s-ar nesocoti autoritatea de lucru judecat și ar fi lipsite de temei juridic drepturile câștigate de părțile civile din dosarul inițial, astfel cum a reținut și Curtea de Apel Târgu Mureș în încheierea de sesizare a instanței supreme.

Această opinie este în acord cu cele stabilite la întâlnirea președinților secțiilor penale ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și curților de apel care a avut loc în perioada 16—17 mai 2019 la Curtea de Apel București.

De asemenea, s-a apreciat că nu este necesară desființarea sentinței penale anterioare de condamnare cu privire la latura

civilă, deoarece îndeplinirea condițiilor pentru atragerea răspunderii civile în cadrul procesului penal, limitele despăgubirilor acordate nu pot fi reanalizate de către instanță cu ocazia pronunțării unei noi hotărâri. Faptul că în sarcina inculpatului se rețin noi acțiuni sau inacțiuni care se încadrează în latura materială a aceleiași infracțiuni continuate nu poate atrage de drept și desființarea primei sentințe penale pe latură civilă.

A.3. În cea de-a treia opinie, exprimată de magistrații tribunalelor Dolj și Brăila, ai judecătorilor Târgu Cărbunești, Zimnicea, Băilești, Filiași, Lugoj și Tulcea, s-a apreciat că aplicarea art. 37 din Codul penal, ce are ca efect desființarea hotărârii anterioare de condamnare pentru o parte din actele materiale ce intră în cuprinsul infracțiunii continuate, se impune a fi făcută în integralitatea sa, atât pe latură penală, cât și pe latură civilă.

B. Cu privire la chestiunea de drept „În aplicarea art. 37 din Codul penal termenul de supraveghere stabilit potrivit art. 92 din Codul penal se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii anterioare care este desființată sau de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care se pronunță o soluție cu privire la infracțiunea în întregul său?” s-au conturat două opinii:

B.1. Într-o primă opinie, exprimată de magistrații curților de apel Alba Iulia, Timișoara, Iași, București — Secția I penală, ai tribunalelor București — Secția I penală, Ilfov, Ialomița, Teleorman, Dolj, Brăila, Timiș, Vaslui, Iași și ai judecătorilor Buftea, Giurgiu, Zimnicea, Timișoara, Tecuci, Tulcea, Lugoj, Târgu Cărbunești, Băilești, Filiași, Onești, Bolintin-Vale și Videle, s-a apreciat că în aplicarea art. 37 din Codul penal termenul de supraveghere stabilit potrivit art. 92 din Codul penal se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii anterioare care este desființată.

În esență, s-a susținut că nu este aplicabilă situației premisă dezlegarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin Decizia nr. 13 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 12 iunie 2019, întrucât hotărârea pronunțată în mecanismul de unificare a practicii judiciare privește modalități diferite de individualizare judiciară a executării pedepsei (amânarea aplicării pedepsei/suspendarea executării pedepsei sub supraveghere). De asemenea, s-a argumentat că s-ar putea ajunge la o durată totală a termenelor de supraveghere mai mare de 4 ani (în ipoteza în care termenul de supraveghere ar fi calculat de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care se pronunță o soluție cu privire la infracțiunea în întregul său), în timp ce în situația în care întreaga activitate infracțională ar fi dedusă judecății în aceeași cauză durata termenului de supraveghere pentru săvârșirea infracțiunii continuate nu ar putea fi mai mare de 4 ani.

B.2. În cea de-a doua opinie, exprimată de magistrații Curții de Apel București — Secția I penală, ai Tribunalului Dolj și Tribunalului pentru Minori și Familie Brașov și ai judecătorilor Cornetu, Alexandria, Roșiori de Vede, Caracal, Moinești și Pașcani, s-a apreciat că în aplicarea dispozițiilor art. 37 din Codul penal termenul de supraveghere stabilit potrivit art. 92 din Codul penal se calculează de la data rămânerii definitive a sentinței penale prin care s-a dispus condamnarea pentru infracțiunea continuată în integralitatea sa.

În susținerea acestei opinii, în esență, s-a arătat că, deși art. 97 alin. (2) din Codul penal stipulează faptul că, în cazul anulării suspendării executării pedepsei sub supraveghere, termenul de supraveghere se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a pronunțat anterior suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, aceste dispoziții sunt aplicabile numai în cazul pluralității intermediare sau concursului de infracțiuni, neputând fi extinse prin analogie în cazul actelor materiale ce intră în conținutul aceleiași infracțiuni continuate, conform dispozițiilor art. 37 din Codul

penal. În acest sens au fost avute în vedere și aspectele statuate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală prin Decizia nr. 13 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 12 iunie 2019, în motivarea căreia s-a reținut că dispozițiile Codului penal nu reglementează ca instituție „deducerea dintr-un termen de supraveghere a unui alt termen de supraveghere”, acestea neconstituind pedepse. Deopotrivă, în considerentele aceleiași decizii s-a reținut că singurele situații care ar putea fi echivalente cu o „deducere” din noul termen de supraveghere a termenului de supraveghere anterior sunt cele enunțate expres de art. 89 alin. (2) și art. 97 alin. (2) din Codul penal, acestea fiind opțiuni ale legiuitorului, iar orice interpretare contrară, în sensul deducerii termenului de supraveghere anterior în afara acestor ipoteze, echivalează cu o adăugare la legea penală.

C. Referitor la chestiunea de drept constând în „Obligația referitoare la munca în folosul comunității stabilită potrivit art. 93 alin. (3) din Codul penal prin hotărârea anterioară care se desființează se deduce dintr-o eventuală obligație de aceeași natură stabilită în cauza în care se judecă infracțiunea în integralitatea sa?” s-au conturat trei opinii:

C.1. Într-o primă opinie, exprimată de magistrații curților de apel Iași, Galați și București — Secția I penală, ai tribunalelor Dolj, Ilfov, Giurgiu, Teleorman, Timiș, Iași, București — Secția I penală și Brăila și ai judecătorilor Târgu Cărbunești, Băilești, Filiași, Onești, Moinești, Lugoj, Tulcea, Bolintin-Vale, Giurgiu, Constanța, Zimnicea și Tecuci, s-a apreciat că obligația referitoare la munca în folosul comunității stabilită potrivit art. 93 alin. (3) din Codul penal prin hotărârea anterioară care se desființează se deduce dintr-o eventuală obligație de aceeași natură stabilită în cauza în care se judecă infracțiunea în integralitatea sa.

În acest sens s-a apreciat că se evită astfel ca inculpatul să presteze o perioadă mai mare de 120 de zile de muncă neremunerată în folosul comunității față de ipoteza în care întreaga activitate infracțională ar fi dedusă judecății într-o cauză unică.

C.2. În cea de-a doua opinie, exprimată de magistrații curților de apel Alba Iulia și București — Secția a II-a penală, ai tribunalelor Ialomița și Teleorman, Tribunalului pentru Minori și Familie Brașov și ai judecătorilor Caracal, Videle, Baia Mare și Roșiori de Vede, s-a apreciat că, potrivit art. 93 alin. (3) din Codul penal, în cazul suspendării sub supraveghere a executării pedepsei, pe parcursul termenului de supraveghere, condamnatul va presta o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă cuprinsă între 60 și 120 de zile.

S-a apreciat că, deși nu există un text de lege expres care să permită deducerea zilelor de muncă neremunerată efectuate în folosul comunității, pentru a se evita ca numărul de zile de muncă în folosul comunității ce vor fi executate (având în vedere atât pe cele executate în baza condamnării anterioare, cât și pe cele cu privire la prestarea cărora condamnatul urmează a fi obligat prin hotărârea pronunțată conform art. 37 din Codul penal prin care se va dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere) să depășească maximumul prevăzut de lege, respectiv 120 de zile, instanța ar urma, în baza prevederilor art. 404 alin. (4) lit. i) din Codul de procedură penală, să constate, prin hotărârea de condamnare, faptul că din zilele de muncă în folosul comunității ce vor fi puse în sarcina persoanei condamnate aceasta a executat deja o parte pe durata termenului de supraveghere al suspendării sub supraveghere a executării pedepsei anterioare. De aceea, persoana condamnată nu va executa decât diferența dintre zilele nou-dispuse și cele efectuate anterior.

În același sens au fost și concluziile participanților la întâlnirea președinților secțiilor penale ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și curților de apel care a avut loc în perioada

29—30 septembrie 2016 la Târgu Mureș, când s-a stabilit că: „La aplicarea tratamentului sancționator al concursului de infracțiuni este necesar să se stabilească numărul de zile de muncă neremunerată în folosul comunității, avându-se în vedere numărul de zile de muncă neremunerată în folosul comunității prestat anterior, instanța urmând să constate că un număr x de zile de muncă a fost executat. Nu se dispune deducerea.”

C.3. În cea de-a treia opinie, exprimată de magistrații Tribunalului Vaslui și ai Judecătoriei Pașcani, s-a apreciat că obligația referitoare la munca în folosul comunității stabilită potrivit art. 93 alin. (3) din Codul penal prin hotărârea anterioară va fi considerată executată pentru intervalul concret prestat de către inculpat, fără a influența stabilirea unei perioade de obligare la același tip de muncă prin sentința penală de condamnare pentru integralitatea infracțiunii continuate. S-a apreciat că instanța care pronunță ultima hotărâre, conform art. 37 din Codul penal, nu va menționa expres sintagma deducere a muncii în folosul comunității, ci va constata că inculpatul a executat un număr concret de zile de muncă neremunerată conform hotărârii inițiale, urmând ca serviciul de probațiune și biroul de executări penale să verifice și să calculeze dacă inculpatul a executat în întregime sau în parte această obligație, prin prisma prevederilor ultimei hotărâri judecătorești de condamnare.

Răspunsurile curților de apel Constanța și Oradea, ale tribunalelor Covasna, Timiș, Vaslui, Sălaj, Maramureș, Bistrița-Năsăud și ale judecătoriilor Făgăraș, Rupea, Zărnești, Sfântu Gheorghe, Târgu Secuiesc, Întorsura Buzăului, Răducăneni, Hârlău, Bistrița-Năsăud și Beclean cuprind doar mențiunea neidentificării în jurisprudența acestora a unor hotărâri relevante pentru problemele de drept ce fac obiectul sesizării.

VI. Punctul de vedere exprimat de Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție

Cu privire la chestiunile de drept care formează obiectul sesizării prealabile s-a susținut că nu a fost identificată practică judiciară a Secției penale referitoare la aplicarea dispozițiilor art. 37 din Codul penal din perspectiva chestiunilor de drept ridicate pe calea sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

Referitor la punctul 3, pentru ipoteza anulării suspendării executării pedepsei sub supraveghere, s-a făcut trimitere la Decizia nr. 245/A din 30 iunie 2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală, prin care s-a reținut, în esență, că, *în absența unui temei legal, în cazul în care instanța dispune suspendarea executării pedepsei rezultante sub supraveghere conform art. 97 alin. (2) din Codul penal, ca operațiune subsecventă anulării unei suspendări anterioare, zilele de muncă neremunerată în folosul comunității stabilite conform art. 93 alin. (3) din Codul penal în baza hotărârii definitive de condamnare prin care s-a pronunțat anterior suspendarea nu se contopesc cu zilele de muncă neremunerată în folosul comunității stabilite în baza hotărârii definitive de condamnare prin care se pronunță suspendarea executării pedepsei rezultante sub supraveghere, iar zilele de muncă neremunerată în folosul comunității efectuate în cadrul suspendării anulate nu se deduc din zilele dispuse în cadrul suspendării executării pedepsei rezultante sub supraveghere.*

VII. Punctul de vedere al Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în temeiul art. 475—477 din Codul de procedură penală, a solicitat respingerea ca inadmisibilă a sesizării formulate de Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie cu privire la chestiunile de drept a căror dezlegare se solicită. În susținerea opiniei s-a precizat că instanța, în cuprinsul încheierii de sesizare, a relevat existența a două

orientări doctrinare și jurisprudențiale cu privire la momentul procesual la care pot fi aplicate dispozițiile art. 37 din Codul penal. Cu toate acestea, la formularea întrebărilor nu s-a avut în vedere acest aspect, pornindu-se de la premisa că aplicarea acestor dispoziții se poate realiza de către instanța investită cu judecarea actelor materiale noi care intră în conținutul aceleiași infracțiuni unice continuate.

Astfel, la termenul din 9 noiembrie 2020, instanța de apel a admis cererea formulată de inculpată și a constatat că în cauză sunt aplicabile prevederile art. 37 din Codul penal, în sensul că atât actele materiale care sunt deduse judecării, cât și cele pentru care inculpata fusese condamnată printr-o sentință penală definitivă a Judecătoriei Sighișoara constituie acte materiale ale aceleiași infracțiuni unice continuate.

În doctrină se arată că dispozițiile art. 37 din Codul penal nu pot fi aplicate decât în corelație cu dispozițiile art. 585 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, care stabilesc că pedeapsa pronunțată poate fi modificată dacă la punerea în executare a hotărârii sau în cursul executării pedepsei se constată, pe baza unei alte hotărâri definitive, existența unor acte care intră în conținutul aceleiași infracțiuni.

Această interpretare are în vedere că, în reglementarea actuală, modificarea pedepsei nu mai este posibilă decât în faza de executare, dat fiind faptul că în Codul de procedură penală nu mai este prevăzută instituția extinderii acțiunii penale cu privire la alte fapte descoperite în cursul judecării, lipsind cadrul procesual care să permită aplicarea art. 37 din Codul penal și în această fază.

Pentru lămurirea acestui aspect, la 16 aprilie 2021, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizat instanța supremă cu **recurs în interesul legii** vizând următoarea problemă de drept: „*Dacă aplicarea art. 37 din Codul penal poate fi dispusă de instanța investită cu judecarea altor acțiuni sau inacțiuni care intră în conținutul aceleiași infracțiuni continuate pentru care anterior s-a pronunțat o condamnare definitivă ori doar instanța de executare investită în temeiul art. 585 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, după rămânerea definitivă a hotărârilor de condamnare*”. În motivarea sesizării a fost analizată pe larg situația aplicării dispozițiilor art. 37 din Codul penal, reținându-se că acestea sunt doar o normă de drept substanțial care reglementează modul de stabilire a pedepsei, nu și procedura în care aceasta are loc. În aceste condiții, textul nu poate fi aplicat decât în corelație cu dispozițiile art. 585 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, iar modificarea pedepsei nu mai poate fi făcută decât în faza de executare.

În această situație s-a apreciat că nu este îndeplinită cea de a treia condiție de admisibilitate a prezentei sesizări, având în vedere faptul că legiuitorul a stabilit un caracter subsidiar al hotărârii prealabile față de recursul în interesul legii, întrucât acesta din urmă are un domeniu de aplicabilitate mai extins, astfel încât, în cazul în care aceeași chestiune de drept a fost invocată concomitent prin intermediul ambelor mecanisme de unificare, interpretarea este atribuită completului investit cu soluționarea recursului în interesul legii.

Chiar dacă chestiunea de drept invocată prin intermediul recursului în interesul legii pare diferită de cele ridicate în procedura prevăzută de art. 475 din Codul de procedură penală, în realitate, întrebările de la pct. 2 și 3 sunt indisolubil legate de lămurirea primei probleme de drept.

Mai mult, pornind de la premisa că dispozițiile art. 37 din Codul penal pot fi valorificate doar prin intermediul procedurii prevăzute de art. 585 din Codul de procedură penală, nu și în cursul judecării, nu este îndeplinită nici cea de-a patra condiție de admisibilitate, respectiv ca de lămurirea acestei chestiuni de drept să depindă soluționarea pe fond a cauzei în care a fost invocată, având în vedere faptul că sesizarea a fost făcută de o

instanță investită cu soluționarea fondului cauzei, și nu de una competentă să se pronunțe, în faza de executare, asupra modificării pedepsei.

VIII. Opinia specialiștilor consultați

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală, raportat la art. 473 alin. (5) din același cod, a fost solicitată opinia scrisă a unor specialiști recunoscuți cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării.

Facultatea de Drept din cadrul Universității „Titu Maiorescu” din București, prin profesor universitar doctor Alexandru Boroș, profesor universitar doctor Constantin Sima, conferențiar universitar doctor Andreea Simona Uzlău, lector universitar doctor Bogdan Vîrjan și lector universitar doctor Teodor Manea, a opinat în sensul că desființarea sentinței penale anterioare de condamnare, în temeiul art. 37 din Codul penal, se impune a fi făcută în integralitatea sa, cu privire la aceeași persoană și același obiect al cauzei, atât pe latură penală, cât și pe latură civilă; termenul de supraveghere curge de la data rămânerii definitive a hotărârii anterioare, desființată în temeiul art. 37 din Codul penal; munca în folosul comunității și orice alte obligații stabilite în sarcina persoanei condamnate prin hotărârea anterioară, care se desființează, se deduc din eventualele obligații de aceeași natură.

Centrul de Cercetări în Științe Penale al Facultății de Drept din cadrul Universității de Vest din Timișoara, prin conferențiar universitar doctor Laura Maria Stănilă, verificând sesizarea, în raport cu criteriile de admisibilitate stabilite de art. 475 din Codul de procedură penală, a apreciat că sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate.

Facultatea de Drept din cadrul Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, prin profesor doctor Florin Streteanu și asistent doctor Lucian Criste, a opinat în sensul că:

În soluționarea primei probleme de drept s-a apreciat că recalcularea pedepsei potrivit art. 37 din Codul penal se poate face numai în procedura prevăzută de art. 585 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală. Așa fiind, aplicarea art. 37 din Codul penal are ca efect o desființare atipică, pe latură penală și civilă, a hotărârii anterioare de condamnare pentru o parte din actele materiale ce intră în cuprinsul infracțiunii continuate, desființare în urma căreia hotărârea anterioară își păstrează autoritatea de lucru judecat în privința respectivelor acte.

În legătură cu a doua problemă de drept s-a arătat că, în aplicarea art. 37 din Codul penal, termenul de supraveghere stabilit potrivit art. 92 din Codul penal se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii anterioare care este desființată.

Cu privire la cea de-a treia problemă de drept s-a menționat că obligația referitoare la munca în folosul comunității, stabilită potrivit art. 93 alin. (3) din Codul penal prin hotărârea anterioară care se desființează, se deduce dintr-o eventuală obligație de aceeași natură stabilită în cauza în care se judecă infracțiunea în integralitatea sa.

IX. Dispozițiile legale incidente

Art. 37 din Codul penal: Recalcularea pedepsei pentru infracțiunea continuată sau complexă

„Dacă cel condamnat definitiv pentru o infracțiune continuată sau complexă este judecat ulterior și pentru alte acțiuni sau inacțiuni care intră în conținutul aceleiași infracțiuni, ținându-se seama de infracțiunea săvârșită în întregul ei, se stabilește o pedeapsă corespunzătoare, care nu poate fi mai ușoară decât cea pronunțată anterior.”

Art. 92 din Codul penal: Termenul de supraveghere

„(1) Durata suspendării executării pedepsei sub supraveghere constituie termen de supraveghere pentru condamnat și este cuprinsă între 2 și 4 ani, fără a putea fi însă mai mică decât durata pedepsei aplicate.”

(2) Termenul de supraveghere se calculează de la data când hotărârea prin care s-a pronunțat suspendarea executării pedepsei sub supraveghere a rămas definitivă.

(3) Pe durata termenului de supraveghere condamnatul trebuie să respecte măsurile de supraveghere și să execute obligațiile ce îi revin, în condițiile stabilite de instanță.”

Art. 93 alin. (3) din Codul penal: Măsurile de supraveghere și obligațiile

„Pe parcursul termenului de supraveghere, condamnatul va presta o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă cuprinsă între 60 și 120 de zile, în condițiile stabilite de instanță, afară de cazul în care, din cauza stării de sănătate, nu poate presta această muncă. Numărul zilnic de ore se stabilește prin legea de executare a pedepselor.”

X. Jurisprudența relevantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție

În ceea ce privește deciziile de speță, au fost identificate deciziile nr. 245/A din 30 iunie 2017 și nr. 154 din 19 februarie 2018 pronunțate de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru ipoteza anulării suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În materialul transmis de curțile de apel au fost identificate mai multe hotărâri judecătorești în sensul opiniilor exprimate în cauză.

XI. Jurisprudența relevantă a Curții Constituționale

În jurisprudența Curții Constituționale nu au fost identificate hotărâri relevante sub aspectul problemei de drept puse în discuție.

XII. Jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului

Nu au fost identificate decizii relevante în problema de drept analizată.

XIII. Raportul judecătorului-raportor asupra chestiunilor de drept supuse dezlegării

Opinia judecătorului-raportor a fost în sensul că sesizarea formulată de Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie în Dosarul nr. 3.835/308/2019 este inadmisibilă, nefiind îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală.

XIV. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea formulată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunile de drept ce se solicită a fi dezlegate, reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 475 din Codul de procedură penală, dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Din examinarea normei de procedură rezultă că, în prealabil, în cadrul analizei admisibilității sesizării, se impune verificarea a patru condiții, și anume:

- 1) să existe o cauză în curs de judecată;
- 2) cauza să se afle pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului;
- 3) chestiunea de drept invocată să fie indispensabilă soluționării pe fond a cauzei respective;

4) *asupra chestiunii de drept Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și aceasta să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.*

Prin această ultimă condiție de admisibilitate s-a consfințit caracterul subsidiar al hotărârii prealabile față de mecanismul recursului în interesul legii, întrucât recursul în interesul legii are un domeniu de aplicabilitate mai extins, legiuitorul statuând că, în cazul în care există aceeași chestiune de drept invocată, concomitent, prin intermediul ambelor mecanisme de unificare, interpretarea este atribuită completului investit cu soluționarea recursului în interesul legii.

Analizându-se astfel condițiile de admisibilitate a sesizării, se constată că nu este îndeplinită cea din urmă condiție menționată, dat fiind faptul că, prin Adresa nr. 436/III-5/2021 din 16 aprilie 2021, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizat Înalta Curte de

Casație și Justiție cu soluționarea unui recurs în interesul legii, având ca obiect „Dacă aplicarea art. 37 din Codul penal poate fi dispusă de instanța investită cu judecarea altor acțiuni sau infracțiuni care intră în conținutul aceleiași infracțiuni continuate pentru care anterior s-a pronunțat o condamnare definitivă ori doar instanța de executare investită în temeiul art. 585 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, după rămânerea definitivă a hotărârilor de condamnare”.

În atare situație se constată că, deși dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală nu disting cu privire la momentul la care intervin cele două mecanisme, cu toate acestea, caracterul subsidiar al procedurii privind soluționarea sesizării instanței supreme cu pronunțarea unei hotărâri prealabile rezultă din textul de lege prevăzut de art. 475 din Codul de procedură penală, iar în acest context Înalta Curte de Casație și Justiție urmează a se pronunța în procedura privind soluționarea recursului în interesul legii.

În consecință, în raport cu argumentele prezentate anterior, se constată că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile impuse de dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală pentru admisibilitatea sesizării ce face obiectul prezentei cauze, motiv pentru care, în temeiul art. 477 din Codul de procedură penală, aceasta va fi respinsă, ca inadmisibilă.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, în Dosarul nr. 3.835/308/2019, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a următoarelor chestiuni de drept:

„1. *Aplicarea art. 37 din Codul penal are ca efect desființarea sentinței penale anterioare de condamnare pentru o parte din actele materiale ce intră în cuprinsul infracțiunii continuate, iar în caz afirmativ această desființare se impune a fi făcută în integralitatea sa, atât pe latură penală, cât și pe latură civilă?*

2. *În aplicarea art. 37 din Codul penal, termenul de supraveghere stabilit potrivit art. 92 din Codul penal se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii anterioare care este desființată sau de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care se pronunță o soluție cu privire la infracțiunea în întregul său?*

3. *Obligația referitoare la munca în folosul comunității stabilită potrivit art. 93 alin. (3) din Codul penal prin hotărârea anterioară care se desființează se deduce dintr-o eventuală obligație de aceeași natură stabilită în cauza în care se judecă infracțiunea în integralitatea sa?”*

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 9 iunie 2021.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE
A ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
judecător **DANIEL GRĂDINARU**

Magistrat-asistent,
Liliana Miu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

